

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)
της 15ης Οκτωβρίου 2003 *

Στην υπόθεση T-295/01,

Nordmilch eG, με έδρα το Zeven (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον C. Spintig,
δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

**Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα,
σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)**, εκπροσωπούμενου από τους A. von Mühlendahl
και G. Schneider,

καθού,

που έχει ως αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του τρίτου τμήματος
προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς
(εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 19ης Σεπτεμβρίου 2001 (υπόθεση
R 826/2000-3), σχετικά με την αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού σήματος
OLDENBURGER,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τη V. Tiili, Πρόεδρο, και τους P. Mengozzi και M. Βηλαρά, δικαστές,

γραμματέας: D. Christensen, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 26ης Μαρτίου 2003,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Στις 14 Αυγούστου 1997, η Westdeutsche Butter Zentrale Hermann von Uum GmbH & Co. KG (στο εξής: αιτούσα) υπέβαλε, βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως αυτός τροποποιήθηκε (στο εξής: κανονισμός), αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (στο εξής: Γραφείο).

- 2 Η αίτηση για την καταχώριση κοινοτικού σήματος μεταβιβάστηκε στη Nordmilch eG (στο εξής: προσφεύγουσα). Η μεταβίβαση καταχωρίστηκε στο μητρώο του Γραφείου στις 12 Απριλίου 2000.
- 3 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το λεκτικό σήμα OLDENBURGER.
- 4 Τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση, κατόπιν ανασυντάξεως του αρχικώς κατατεθέντος καταλόγου στις 17 Σεπτεμβρίου 1998, εμπίπτουν στις κλάσεις 29, 30 και 32 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών ενόψει καταχωρίσεως των σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως αναθεωρήθηκε και τροποποιήθηκε, και αντιστοιχούν, για καθεμία από τις κλάσεις αυτές, στην ακόλουθη περιγραφή:

— κλάση 29: «Γάλα και γαλακτοκομικά προϊόντα, νωπά προϊόντα με βάση το γάλα και τα γαλακτοκομικά προϊόντα: γάλα, πλήρες γάλα, γάλα σε σκόνη, προϊόντα γάλακτος σε σκόνη για χρήση στη διατροφή, οξύγαλα, άπαχο γάλα, ξινόγαλα, βουτυρόγαλα, επίσης με πρόσθετα φρούτων ή με δημητριακά ή/και με την πρόσθεση κακάο, γάλα αποστειρωμένο με εξαιρετικά υψηλή θερμοκρασία, γάλα αποστειρωμένο και γάλα συμπυκνωμένο, γάλα για τον καφέ, κρέμα γάλακτος, προϊόντα αυτής, επίσης αλατισμένα και με την πρόσθεση βοτάνων, λευκό τυρόπηγμα, ανθόγαλα, ξινό ανθόγαλα, κεφύριο, βούτυρο, βούτυρο με βότανα, παρασκευάσματα βούτυρου, τυρί, παρασκευάσματα τυριού, νωπό τυρί, παρασκευάσματα νωπού τυριού, σκληρό τυρί, τυρί σε φέτες, μαλακό τυρί, τυρί που λιώνει εύκολα, καθώς και παρασκευάσματα αυτού, ανθόγαλα, γιαούρτι, παρασκευάσματα γιαουρτιού, επιδόρπια, έτοιμα επιδόρπια, ειδικότερα από γιαούρτι, λευκό τυρόπηγμα και κρέμα γάλακτος· τα προαναφερθέντα είδη επίσης με πρόσθετα από φρούτα ή βότανα ή γλυκά· παρασκευάσματα λευκού τυροπήγματος και ξινόγαλου, επίσης με φρούτα ή βότανα ή λαχανικά· γάλα διατηρημένο (κονσέρβες), σκόνη γάλακτος, ορός γάλακτος· οινοπνευματώδη και μη οινοπνευματώδη ποτά ανάμεικτα με γάλα· παρασκευάσματα τυριού και γάλακτος με τη μορφή ελαφριών γευμάτων· ρυζόγαλο, ρυζόγαλο με φρούτα, χυλός από σιμιγδάλι· έτοιμα και ελαφρά γεύματα, ειδικότερα στη βάση του γάλακτος ή τυριού· προϊόντα τρωγαλίσματος· παρασκευάσματα γευμάτων, τα οποία περιλαμβάνουν τουλάχιστον ένα από τα προαναφερθέντα είδη· κρέατα, ψάρια, πουλερικά και κυνήγια»·

— κλάση 30: «Παγωτά, γλυκίσματα σε μορφή παγωτού, προϊόντα παγωτού, πουτίγκες παρασκευάσματα τυριού και γάλακτος με τη μορφή ελαφριών γευμάτων γλυκά και ζαχαρώδη, ειδικότερα με βάση το γάλα, ζαχαρώδη και είδη σοκολατοποιίας, γκοφρέτες (βάφλες) παγωτού, παρασκευάσματα μούσλι, αποτελούμενα κυρίως από γάλα, ξινόγαλα, βουτυρόγαλα, γιαούρτι, κεφύριο, λευκό τυρόπηγμα, παρασκευασμένα φρούτα ή/και δημητριακά· χυλός από σιμιγδάλι· έτοιμα γεύματα, ειδικότερα στη βάση του γάλακτος ή τυριού· κομπόστες· προϊόντα τρωγαλίσματος· παρασκευάσματα γευμάτων, τα οποία περιλαμβάνουν τουλάχιστον ένα από τα προαναφερθέντα είδη»·

— κλάση 32: «Μη οινοπνευματώδη ποτά από γάλα με την πρόσμιξη άλλων ποτών»·

5 Η αίτηση δημοσιεύθηκε στο *Bulletin des marques communautaires* τύχος 48/1999, της 21ης Ιουνίου 1999.

6 Προβλήθηκαν αντιρρήσεις σύμφωνα με το άρθρο 41 του κανονισμού και, κατόπιν των παρατηρήσεων που διατύπωσαν η αρχικώς αιτούσα και η προσφεύγουσα, ο εξεταστής απέρριψε την αίτηση με απόφαση της 7ης Ιουνίου 2000.

7 Στις 4 Αυγούστου 2001, η προσφεύγουσα προσέβαλε, ενώπιον των τμημάτων προσφυγών του Γραφείου, την απόφαση του εξεταστή βάσει του άρθρου 59 του κανονισμού.

8 Με απόφαση της 19ης Σεπτεμβρίου 2001 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), που κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα την 1η Οκτωβρίου 2001, το τμήμα προσφυγών απέρριψε την προσφυγή. Κατ' ουσίαν θεώρησε ότι το λεκτικό σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση μπορούσε να αποτελέσει ένδειξη γεωγραφικής προελεύσεως, καθότι παραπέμπει σε γερμανική περιοχή που είναι γνωστή για την παραγωγή των προϊόντων που περιγράφονται στην αίτηση και ως προς τα οποία υφίσταται γενικό συμφέρον να χρησιμοποιούνται ελεύθερα από όλους.

9. Εν τω μεταξύ, ασκήθηκε ανακοπή κατά της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος. Κατόπιν της εκ νέου κινήσεως της διαδικασίας εξετάσεως και της εκ μέρους της αιτούσας υποβολής σχετικού αιτήματος, το τμήμα ανακοπών ανέστειλε τη διαδικασία ανακοπής, σύμφωνα με το άρθρο 20, παράγραφος 6, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού 40/94 (ΕΕ 1995, L 303, σ. 1) (στο εξής: κανονισμός εφαρμογής), μέχρι την έκδοση οριστικής αποφάσεως επί της παρούσας προσφυγής.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

10. Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 3 Δεκεμβρίου 2001, η προσφεύγουσα άσκησε την παρούσα προσφυγή. Το Γραφείο κατέθεσε υπόμνημα απαντήσεως στις 27 Μαρτίου 2002.

11. Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να υποχρεώσει το Γραφείο να συνεχίσει τη διαδικασία καταχωρίσεως·

— επικουρικώς, να διαπιστώσει ότι το άρθρο 7, παράγραφοι 1, στοιχείο γ', και 2, του κανονισμού δεν απαγορεύει την εν λόγω καταχώριση και να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του τμήματος προσφυγών·

- επικουρικότερα, να υποχρεώσει το Γραφείο να της τάξει προθεσμία για την προσκόμιση δηλώσεως βάσει του άρθρου 38, παράγραφος 2, του κανονισμού·

- έτι επικουρικότερα, να διαπιστώσει ότι το άρθρο 7, παράγραφοι 1, στοιχείο γ', και 2, του κανονισμού δεν απαγορεύει την καταχώριση του ελίδικου σήματος, εφόσον η προσφεύγουσα προσκομίσει στο καθού δήλωση βάσει του άρθρου 38, παράγραφος 2, του κανονισμού, και να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του τμήματος προσφυγών προκειμένου αυτό να λάβει υπόψη τη σχετική δήλωση καθώς και τη θέση του Πρωτοδικείου·

- να καταδικάσει το Γραφείο στα δικαστικά έξοδα.

12 Το Γραφείο ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την προσφυγή·

- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

13 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα παραιτήθηκε από το αίτημα με το οποίο ζήτησε από το Πρωτοδικείο να υποχρεώσει το Γραφείο να συνεχίσει τη διαδικασία καταχωρίσεως.

Επί του αιτήματος ακυρώσεως

14 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους που αντλούνται από παράβαση, πρώτον, του άρθρου 7, παράγραφοι 1, στοιχείο γ', και 2, δεύτερον, του άρθρου 12, στοιχείο β', και, τρίτον, του άρθρου 38, παράγραφος 2, του κανονισμού.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως που αντλείται από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφοι 1, στοιχείο γ', και 2, του κανονισμού

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 15 Η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ότι η ένδειξη «Oldenburg» προσδιορίζει την πρωτεύουσα της διοικητικής περιφέρειας του Weser-Ems του ομόσπονδου κράτους της Κάτω Σαξωνίας και μια πόλη με το ίδιο όνομα στο ομόσπονδο κράτος του Schleswig-Holstein στη Γερμανία. Δεν αμφισβητεί επίσης ότι, στη διοικητική περιφέρεια του Weser-Ems, παρασκευάζονται προϊόντα όπως τα αναφερόμενα στην αίτηση για την καταχώριση κοινοτικού σήματος.
- 16 Αντιθέτως, αμφισβητεί ότι το επίδικο σήμα **OLDENBURGER** αποτελείται αποκλειστικά από ένδειξη που, θεωρούμενη μεμονωμένα, προσδιορίζει ή μπορεί να προσδιορίσει τη γεωγραφική προέλευση του προϊόντος επί του οποίου έχει τεθεί.
- 17 Η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι το τμήμα προσφυγών επισήμανε, στο σημείο 21 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, ότι πρέπει να εκτιμηθεί αν η επίδικη γεωγραφική ονομασία παραπέμπει σε κάποια τοποθεσία, χωρίς να εξεταστεί αν η γεωγραφική ένδειξη αναφέρεται σε τοποθεσία που, για τους ενδιαφερόμενους κύκλους, προσδιορίζει τη γεωγραφική προέλευση των επίδικων προϊόντων. Τονίζει, επίσης, ότι το τμήμα απέφυγε στη συνέχεια να δηλώσει ότι το επίδικο σήμα **OLDENBURGER** προσδιορίζει τη γεωγραφική προέλευση των επίδικων προϊόντων.
- 18 Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι το τμήμα προσφυγών εφάρμοσε περαιτέρω τον αποκλειστικό λόγο απαραδέκτου, που ισχύει στην περίπτωση όρων που περιγράφουν αποκλειστικά την προέλευση, σε ένδειξη που απλώς και μόνον παραπέμπει σε γεωγραφική τοποθεσία ή προκύπτει από αυτή.

- 19 Δεν αμφισβητεί ότι το σήμα OLDENBURGER παραπέμπει στη γεωγραφική ένδειξη Oldenburg ούτε ότι προέρχεται από αυτή. Ισχυρίζεται ότι δεν πρόκειται για το επίθετο «oldenburger» αλλά, όπως προκύπτει σαφώς από τη χρήση κεφαλαίων χαρακτήρων, για ενδεικτικό άρρενος φύλου ή για πολίτη της πόλης Oldenburg.
- 20 Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι, γενικώς, το κοινό δεν εξετάζει αναλυτικά και από γλωσσικής απόψεως τα σημεία που συναντά.
- 21 Όσον αφορά τις προηγούμενες αποφάσεις των τμημάτων προσφυγών, θεωρεί ότι οι καταστάσεις διαφέρουν από την παρούσα. Ομοίως, η νομολογία που προκύπτει από την απόφαση του Δικαστηρίου της 4ης Μαΐου 1999, C-108/97 και C-109/97, Windsurfing Chiemsee (Συλλογή 1999, σ. I-2779), δεν ασκεί επιρροή, στο μέτρο που το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση είναι το OLDENBURGER και όχι το Oldenburg. Συναφώς, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η θέση της στηρίζεται στην πρακτική του Γραφείου που έχει καταχωρίσει πολλές ενδείξεις που συνδέονται με συγκεκριμένη γεωγραφική ζώνη.
- 22 Εκ προοιμίου, το Γραφείο παρατηρεί ότι ο κατάλογος των προϊόντων που εμπίπτουν στην κλάση 30, ως έχει στο δικόγραφο της προσφυγής ακυρώσεως, δεν συμφωνεί με τον επίδικο κατάλογο προϊόντων.
- 23 Το Γραφείο υπενθυμίζει ότι, δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού, δεν γίνονται δεκτά τα σήματα που αποτελούνται αποκλειστικά από σημεία ή ενδείξεις που μπορούν να χρησιμεύσουν για τη δήλωση της γεωγραφικής προελεύσεως του προϊόντος ή των υπηρεσιών. Συγκεκριμένα, η μονοπωλιακή χρήση τέτοιων σημάτων, που απορρέει από τα αποκλειστικά δικαιώματα που προβλέπει το άρθρο 9 του κανονισμού, δεν γίνεται δεκτή καθότι υπάρχει γενικό συμφέρον που απαιτεί τα σημεία αυτά να εξακολουθούν να χρησιμοποιούνται ελεύθερα από όλους (προπαρατεθείσα απόφαση Windsurfing Chiemsee, σκέψεις 25 και 26).

- 24 Το Γραφείο θεωρεί ότι δεν μπορούν να καταχωριστούν σημεία που το ενδιαφερόμενο κοινό τα αντιλαμβάνεται αμέσως και χωρίς περαιτέρω σκέψη ως γεωγραφική ένδειξη. Αντιθέτως, μπορούν να καταχωριστούν ενδείξεις που, μολονότι δηλώνουν γεωγραφική τοποθεσία, είναι άγνωστες στο κοινό ή γίνονται αντιληπτές ως ευρηματικές ή ως ονομασίες που είναι μεν γνωστές δεν θεωρείται όμως εξ αρχής ότι παραπέμπουν στην προέλευση των προϊόντων ή των υπηρεσιών για τα οποία έχει κατατεθεί αίτηση καταχώρισεως.
- 25 Το Γραφείο θεωρεί ότι η απόδοση της ονομασίας μιας τοποθεσίας με επιθετικό προσδιορισμό εμπίπτει προδήλως στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού που δεν απαγορεύει την καταχώριση αυτών καθ' εαυτών γεωγραφικών ονομασιών (OLDENBURG ή Oldenburg), αλλά την καταχώριση ενδείξεων που μπορούν να χρησιμεύσουν για τη δήλωση της γεωγραφικής προελεύσεως.
- 26 Όσον αφορά τις προηγούμενες καταχωρίσεις, το Γραφείο υπενθυμίζει τη νομολογία του Πρωτοδικείου σχετικά με την αρμοδιότητα των τμημάτων προσφυγών και τονίζει ότι τα παραδείγματα που προέβαλε η προσφεύγουσα δεν αφορούν γεωγραφικές ονομασίες που είναι γνωστές στον τομέα των επίδικων προϊόντων.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 27 Σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού, δεν γίνονται δεκτά για καταχώριση «τα σήματα που αποτελούνται αποκλειστικά από σημεία ή ενδείξεις που μπορούν να χρησιμεύσουν, στις συναλλαγές, για τη δήλωση του είδους, της ποιότητας, της ποσότητας, του προσορισμού, της αξίας, της γεωγραφικής προέλευσης ή του χρόνου παραγωγής του προϊόντος ή της παροχής της υπηρεσίας ή άλλων χαρακτηριστικών αυτών».

- 28 Επιπλέον, το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού ορίζει ότι «η παράγραφος 1 εφαρμόζεται ακόμη και αν οι λόγοι απαραδέκτου υφίστανται μόνο σε τμήμα της Κοινότητας».
- 29 Το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού επιδιώκει σκοπό γενικού συμφέροντος, που επιβάλλει να μπορούν να χρησιμοποιούνται ελεύθερα από όλους τα σημεία ή οι ενδείξεις που περιγράφουν τις κατηγορίες των προϊόντων ή των υπηρεσιών για τις οποίες ζητείται η καταχώριση. Επομένως, η διάταξη αυτή εμποδίζει την αποκλειστική χρησιμοποίηση τέτοιου είδους σημείων ή ενδείξεων από μία μόνον επιχείρηση μέσω της καταχωρίσεώς τους ως σημάτων (βλ., κατ' αναλογία, προπαρατεθείσα απόφαση Windsurfing Chiemsee, σκέψη 25).
- 30 Όσον αφορά, ειδικότερα, τα σημεία ή τις ενδείξεις που μπορούν να χρησιμεύσουν προς δήλωση της γεωγραφικής προελεύσεως των κατηγοριών προϊόντων για τις οποίες ζητείται η καταχώριση του σήματος, ιδίως δε τις γεωγραφικές ονομασίες, υπάρχει γενικό συμφέρον να παραμείνουν στη διάθεση όλων, ιδίως λόγω της ικανότητάς τους όχι μόνο να δηλώνουν, ενδεχομένως, την ποιότητα και άλλες ιδιότητες των οικείων κατηγοριών προϊόντων, αλλά και να επηρεάζουν ποικιλοτρόπως τις προτιμήσεις των καταναλωτών, συνδέοντας, για παράδειγμα, τα προϊόντα με ορισμένο τόπο που μπορεί να δημιουργήσει θετικά συναισθήματα (βλ., κατ' αναλογία, προπαρατεθείσα απόφαση Windsurfing Chiemsee, σκέψη 26).
- 31 Επιπλέον, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι απαγορεύονται, αφενός, η καταχώριση γεωγραφικών ονομασιών ως σημάτων στις περιπτώσεις κατά τις οποίες δηλώνουν συγκεκριμένες γεωγραφικές περιοχές που είναι φημισμένες ή γνωστές για την οικεία κατηγορία προϊόντων και συνδέονται, επομένως, με την περιοχή αυτή στην αντίληψη των ενδιαφερομένων κύκλων και, αφετέρου, η καταχώριση γεωγραφικών ονομασιών που μπορούν να χρησιμοποιούνται από τις επιχειρήσεις οι οποίες πρέπει επίσης να παραμείνουν στη διάθεση αυτών ως ενδείξεις γεωγραφικής προελεύσεως της οικείας κατηγορίας προϊόντων (βλ., κατ' αναλογία, προπαρατεθείσα απόφαση Windsurfing Chiemsee, σκέψεις 29 και 30).

- 32 Συναφώς, πρέπει να σημειωθεί ότι ο κοινοτικός νομοθέτης επιφύλαξε, κατά παρέκκλιση από το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού, τη δυνατότητα καταχώρισης σημείων που μπορούν να χρησιμεύσουν προς δήλωση της γεωγραφικής προελεύσεως ως συλλογικών σημάτων σύμφωνα με το άρθρο 64, παράγραφος 2, του κανονισμού και, για ορισμένα προϊόντα, εφόσον πληρούν τις αναγκαίες προϋποθέσεις, ως γεωγραφικών ενδείξεων ή ως προστατευμένων ονομασιών προελεύσεως, στο πλαίσιο των διατάξεων του κανονισμού (ΕΟΚ) 2081/92 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουλίου 1992, για την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων (ΕΕ L 208, σ. 1).
- 33 Πάντως, πρέπει να τονιστεί ότι, κατ' αρχήν, το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού δεν απαγορεύει την καταχώριση γεωγραφικών ονομασιών που είναι άγνωστες στους ενδιαφερόμενους κύκλους ή που, εν πάση περιπτώσει, είναι άγνωστες ως προσδιορισμοί γεωγραφικών περιοχών ή, ακόμη, ονομασιών στην περίπτωση των οποίων είναι απίθανο, λόγω των χαρακτηριστικών του δηλουμένου τύπου, το ενδεχόμενο να υποθέσουν οι ενδιαφερόμενοι κύκλοι ότι η οικεία κατηγορία προϊόντων προέρχεται από τον τόπο αυτόν (βλ., κατ' αναλογία, προπαρατεθείσα απόφαση *Windsurfing Chiemsee*, σκέψη 33).
- 34 Κατόπιν όλων των προεκτεθέντων, ο περιγραφικός χαρακτήρας ενός σημείου δεν μπορεί να εκτιμηθεί παρά μόνον, αφενός, σε σχέση με τα οικεία προϊόντα ή υπηρεσίες και, αφετέρου, σε σχέση με την επ' αυτού αντίληψη του ενδιαφερόμενου κοινού.
- 35 Εν προκειμένω, επισημαίνεται, κατ' αρχάς, ότι τα επίδικα προϊόντα, όπως παρουσιάζονται στο σημείο 1 της προσβαλλόμενης απόφασεως, είναι προϊόντα διατροφής συνήθους καταναλώσεως, προοριζόμενα για το σύνολο των καταναλωτών. Κατά συνέπεια, το οικείο κοινό θεωρείται ότι είναι ο μέσος καταναλωτής, ο οποίος έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως επιμελής και ενημερωμένος. Περαιτέρω, δεδομένου ότι το επίδικο σημείο σχετίζεται με γερμανική γεωγραφική ονομασία, το ενδιαφερόμενο κοινό ως προς το οποίο πρέπει να εκτιμηθεί ο απόλυτος λόγος απαραδέκτου είναι ο μέσος καταναλωτής του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται η προσδιοριζόμενη από το σημείο αυτό τοποθεσία [βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Φεβρουαρίου 2002, T-219/00, *Ellos* κατά ΓΕΕΑ (ELLOS), Συλλογή 2002, σ. Π-753, σκέψεις 30 και 31].

- 36 Ακολουθώντας, πρέπει να σημειωθεί ότι το λεκτικό σύμπλεγμα OLDENBURGER απορρέει άμεσα, ως επίθετο, από το όνομα της γερμανικής πόλεως Oldenburg, πρωτεύουσας της διοικητικής περιφέρειας Weser-Ems του ομόσπονδου κράτους της Κάτω Σαξωνίας.
- 37 Ως προς αυτό, το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε, στα σημεία 27 έως 29 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι στη Γερμανία είναι γνωστό σε εθνική κλίμακα ότι το Oldenburg είναι πρωτεύουσα μιας επαρχίας που είναι επικεντρωμένη στη γεωργία, ιδίως δε στον τομέα των γαλακτοβιομηχανιών, στην κτηνοτροφία και την επεξεργασία κρεάτων, πράγμα που η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί. Συναφώς, πρέπει να σημειωθεί ότι πολλά γεωργικά προϊόντα φέρουν την ονομασία «Oldenburger» σε συνδυασμό με κάποιον γενικό όρο ή την ονομασία «Oldenburg» σε συνδυασμό με την επωνυμία του παραγωγού.
- 38 Δεδομένου ότι η γεωγραφική περιοχή που έρχεται αμέσως στο νου του ενδιαφερόμενου κοινού είναι γνωστή ως ο τόπος παραγωγής των εν λόγω προϊόντων, το εν λόγω κοινό μπορεί να εκλάβει τη γεωγραφική αυτή ονομασία ως ένδειξη της γεωγραφικής προελεύσεως των εν λόγω προϊόντων.
- 39 Συγκεκριμένα, η χρησιμοποίηση του επιθέτου δεν συνιστά για το ενδιαφερόμενο κοινό εύληπτη απόκλιση ώστε να θεωρήσει ότι το σημείο OLDENBURGER παραπέμπει σε κάτι διαφορετικό από τη γεωγραφική ονομασία Oldenburg και, συνεπώς, ότι το σημείο αυτό επιτίθεται στα προϊόντα προς δήλωση χαρακτηριστικού διαφορετικού από την προέλευσή τους.
- 40 Συναφώς, δεν είναι λυσιτελής το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι το λεκτικό σύμπλεγμα OLDENBURGER συνιστά απλώς παραπομπή ή ονομασία που απορρέει από γεωγραφική ένδειξη. Συγκεκριμένα, αφενός, το εν λόγω λεκτικό σύμπλεγμα

χρησιμοποιείται συνήθως στον τομέα των οικείων προϊόντων και, αφετέρου, η μορφή του επιθέτου χρησιμοποιείται επίσης συχνά στη γερμανική γλώσσα για τη σύνταξη ονομασιών προελεύσεως ή προστατευμένων γεωγραφικών ενδείξεων που αποβλέπουν, μεταξύ άλλων, στην ενημέρωση του καταναλωτή περί της γεωγραφικής προελεύσεως των προϊόντων.

- 41 Επιπλέον, το Γραφείο ισχυρίζεται ορθώς ότι οι λοιπές ερμηνείες που μπορούν να εξεταστούν ως ενδεχόμενες είναι παράλογες ώστε να μην μπορούν να γίνουν δεκτές, όπως, για παράδειγμα, OLDENBURGER αντί για «Mann aus Oldenburg» (ο άνδρας του Oldenburg).
- 42 Επιπλέον, το επίδικο σημείο δεν περιέχει πρόσθετα στοιχεία ικανά να αποτρέψουν την εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού. Συγκεκριμένα, αφενός, όπως δέχεται η προσφεύγουσα, το κοινό δεν εξετάζει κατά κανόνα αναλυτικά τα σημεία που συναντά· επομένως, δεν θα τα εξετάσει με επαρκή λεπτομέρεια για να ανακαλύψει κάποια ερμηνεία σε μια συνηθισμένη σειρά χαρακτηρισμών, ακόμη και αν πρόκειται για κεφαλαία. Αφετέρου, ούτε το γεγονός ότι χρησιμοποιείται μεμονωμένα μια γεωγραφική ονομασία συνιστά εύληπτη απόκλιση σε σχέση με τη συνήθη πρακτική ως προς τα γεωργικά προϊόντα διατροφής, κατά την οποία, αντιθέτως, τα προϊόντα αυτά χαρακτηρίζονται συνήθως με ένα γεωγραφικό όρο που χρησιμοποιείται μεμονωμένα ή σε συνδυασμό με γενικούς όρους που προσδιορίζουν το είδος του προϊόντος.
- 43 Όσον αφορά την παρατήρηση της προσφεύγουσας ότι το τμήμα προσφυγών απέφυγε εντέχνως να δηλώσει ότι το επίδικο σήμα OLDENBURGER προσδιόριζε τη γεωγραφική προέλευση των επίδικων προϊόντων, πρέπει να σημειωθεί ότι το τμήμα προσφυγών απέδειξε επαρκώς κατά νόμο ότι ο δεσμός μεταξύ της ονομασίας της τοποθεσίας και των προϊόντων μπορεί να δημιουργήσει στο ενδιαφερόμενο κοινό την εντύπωση ότι το εν λόγω σημείο συνιστά ένδειξη της προελεύσεως των προϊόντων αυτών, χωρίς να χρειάζεται, στο πλαίσιο αυτό, να γνωρίζει αν η ονομασία προσδιορίζει την πραγματική γεωγραφική προέλευση των προϊόντων.

- 44 Όσον αφορά τα προϊόντα, όπως τα ψάρια, για τα οποία δεν έχει αποδειχθεί ότι η γεωγραφική ζώνη στην οποία παραλέμπει το σημείο του οποίου ζητείται η καταχώριση είναι φημισμένη ή γνωστή, πρέπει να σημειωθεί ότι το τμήμα προσφυγών, με τη σκέψη 32 της προσβαλλομένης αποφάσεως, έκρινε ορθώς και σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου (βλ., κατ' αναλογία, προπαρατεθείσα απόφαση Windsurfing Chiemsee, σκέψη 31) ότι εύλογα θεμελιώνεται στο εξής σύνδεσμος μεταξύ των προϊόντων αυτών και του εν λόγω λεκτικού συμπλέγματος στα μάτια των ενδιαφερόμενων κύκλων.
- 45 Επομένως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το εν λόγω σημείο συνίσταται αποκλειστικά σε λεκτικό σήμα που υποδεικνύει ή μπορεί να υποδείξει στο ενδιαφερόμενο κοινό τη γεωγραφική προέλευση των επίδικων προϊόντων.
- 46 Η εκτίμηση αυτή δεν μπορεί, εξάλλου, να αμφισβητηθεί από την αγόρευση της προσφεύγουσας κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, κατά την οποία ισχυρίστηκε εν περιλήψει ότι, δεδομένου ότι το λεκτικό σύμπλεγμα OLDENBURGER, εξεταζόμενο αφηρημένα, δεν αποτελεί τον γενικό όρο που προσδιορίζει τα προϊόντα των οποίων ζητείται η καταχώριση, δεν εμπίπτει στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού. Συγκεκριμένα, αφενός, δεν ασκεί επιρροή στο πλαίσιο αυτό το γεγονός ότι το λεκτικό σύμπλεγμα του οποίου ζητείται η καταχώριση δεν συνιστά τον γενικό όρο που προσδιορίζει τα προϊόντα, εφόσον αποδειχθεί ότι μπορεί να παραπέμπει στην προέλευσή τους, και, αφετέρου, όπως ορθώς αντέτεινε το Γραφείο, η εξέταση του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί αφηρημένα, αλλά πρέπει να χωρήσει σε σχέση με τα προσδιοριζόμενα προϊόντα.
- 47 Τέλος, όσον αφορά την ύπαρξη προηγούμενων αποφάσεων, αρκεί να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, αφενός, το κοινοτικό καθεστώς σημάτων συνιστά αυτόνομο σύστημα και, αφετέρου, η νομιμότητα των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών πρέπει να εκτιμάται αποκλειστικώς βάσει του κανονισμού αυτού, όπως έχει ερμηνευθεί από τον κοινοτικό δικαστή, και όχι βάσει μιας προηγούμενης πρακτικής των τμημάτων αυτών ως προς τη λήψη αποφάσεων [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 5ης Δεκεμβρίου 2000, T-32/00, Messe München κατά ΓΕΕΑ (electronica), Συλλογή 2000, σ. II-3829, σκέψεις 45 έως 47, και της 27ης Φεβρουαρίου 2002, T-106/00, Streamserve κατά ΓΕΕΑ (STREAMSERVE), Συλλογή 2002, σ. II-723, σκέψη 66].

- 48 Επιπλέον, όπως ορθώς ισχυρίζεται το Γραφείο, δεν μπορεί να θεωρηθεί λυσιτελής η παραπομπή σε περιπτώσεις που αφορούν γεωγραφικές ονομασίες για τις οποίες δεν έχει αποδειχθεί ότι ήταν γνωστές σε σχέση με τα επίδικα προϊόντα.
- 49 Επομένως, τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας που αντλούνται από την ύπαρξη και μόνον των καταχωρίσεων που πραγματοποίησε το Γραφείο ή το γερμανικό γραφείο διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας είναι αλυσιτελή.
- 50 Εξάλλου, πρέπει να σημειωθεί ότι, για να γίνουν δεκτά τα επιχειρήματα αυτά, αρκεί να ισχύει ένας από τους απόλυτους λόγους απαραδέκτου του άρθρου 7, παράγραφος 1, του κανονισμού σε ένα τμήμα της Κοινότητας το οποίο, εν προκειμένω, είναι η Γερμανία [βλ., κατ' αναλογία, απόφαση του Πρωτοδικείου της 30ής Μαρτίου 2000, T-91/99, Ford Motor κατά ΓΕΕΑ (OPTIONS), Συλλογή 2000, σ. II-1925, σκέψεις 25 έως 27].
- 51 Κατόπιν του συνόλου των προεκτεθέντων, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως που αντλείται από παράβαση του άρθρου 12, στοιχείο β', του κανονισμού

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 52 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, στις περιπτώσεις στις οποίες υπάρχει κίνδυνος η καταχώριση του κατατεθέντος σήματος να παρακωλύει τη χρησιμοποίηση του επιθέτου «oldenburger», το σαφές κείμενο του άρθρου 12, στοιχείο β', του κανονισμού εμποδίζει τη δημιουργία του κωλύματος αυτού.

- 53 Το Γραφείο θεωρεί ότι ο περιορισμός του αποκλειστικού δικαιώματος του δικαιούχου ενός καταχωρισμένου σήματος, όπως προβλέπεται στο άρθρο 12, στοιχείο β', του κανονισμού, μπορεί να έχει μόνον ως αποτέλεσμα την παρά ταύτα καταχώριση σημάτων που, άλλως, θα αποκλείονταν από την προστασία του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού.
- 54 Περαιτέρω, το Γραφείο δέχεται ότι, με την απόφασή του της 20ής Σεπτεμβρίου 2001, C-383/99 P, Procter & Gamble κατά ΓΕΕΑ (BABY-DRY) (Συλλογή 2001, σ. I-6251), το Δικαστήριο θεμελίωσε σύνδεσμο μεταξύ των άρθρων 7, παράγραφος 1, και 12 του κανονισμού, αλλά θεωρεί ότι από τη σχέση αυτή δεν προκύπτει ότι πρέπει να καταχωρούνται σήματα για τα οποία δεν προβλέπεται προστασία. Επιπλέον, εν προκειμένω, δεν συντρέχουν προδήλως οι προϋποθέσεις της υποθέσεως που οδήγησε στην προπαρατεθείσα απόφαση Procter & Gamble κατά ΓΕΕΑ (BABY-DRY), καθότι το «Oldenburger» δεν συνιστά ασυνήθιστη παράθεση λέξεων, αλλά μια συνήθη εμπορική ονομασία που χρησιμοποιείται για να προσδιορίσει προϊόντα προερχόμενα από το Oldenburg.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 55 Πρέπει να σημειωθεί ότι το άρθρο 12, στοιχείο β', του κανονισμού έχει ως αντικείμενο, σε συνδυασμό με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του ίδιου κανονισμού, ειδικώς για τα σήματα που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της διατάξεως αυτής για τον λόγο ότι δεν είναι απολύτως περιγραφικά, μεταξύ άλλων να μην ισχύσει η απαγόρευση που μπορεί να ζητήσει ο δικαιούχος ενός τέτοιου σήματος, βάσει του άρθρου 9 του κανονισμού, ως προς τη χρήση ενδείξεων σχετικών με τη γεωγραφική προέλευση που αποτελούν περαιτέρω στοιχείο περίπλοκου σήματος, εφόσον η χρήση των ενδείξεων αυτών γίνεται σύμφωνα με τις συνήθεις χρήσεις σε βιομηχανικά και εμπορικά θέματα [βλ., κατ' αναλογία, προπαρατεθείσα απόφαση Windsurfing Chiemsee, σκέψη 28, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 7ης Ιουνίου 2001, T-359/99, DKV κατά ΓΕΕΑ (EuroHealth), Συλλογή 2001, σ. II-1645, σκέψη 28].

- 56 Επομένως, η ενδεχόμενη εφαρμογή της προϋποθέτει την προηγούμενη διαπίστωση νομίμως καταχωρισμένου σήματος, για το οποίο ο δικαιούχος προβάλλει δικαιώματα. Στην περίπτωση αυτή, ο φερόμενος ως παραποιήσας το σήμα μπορεί, αμυνόμενος, να προβάλλει το άρθρο 12 του κανονισμού προκειμένου να μη θεωρηθεί ότι προσέβαλε καθ' οιονδήποτε τρόπο τα δικαιώματα του δικαιούχου.
- 57 Κατά συνέπεια, η εφαρμογή της διατάξεως αυτής δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη κατά τη διαδικασία καταχώρισης. Επομένως, δεδομένου ότι το σήμα δεν μπορεί να καταχωριστεί, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει επίσης να απορριφθεί.

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως που αντλείται από παράβαση του άρθρου 38, παράγραφος 2, του κανονισμού

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 58 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η αίτηση καταχώρισης μπορούσε να γίνει δεκτή αν συνοδευόταν από δήλωση υπό την έννοια του άρθρου 38, παράγραφος 2, του κανονισμού και του κανόνα 11, παράγραφος 2, του κανονισμού εφαρμογής, η οποία θα είχε ως εξής:

«Η αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος 607 895 OLDENBURGER δηλώνει, σύμφωνα με το άρθρο 38, παράγραφος 2, του κανονισμού και με τον κανόνα 11, παράγραφος 2, του κανονισμού εφαρμογής, ότι παραιτείται από κάθε αποκλειστικό δικαίωμα επί του φωνητικού ομοίου επιθέτου oldenburger.»

- 59 Θεωρεί ότι μια τέτοια δήλωση θα περιόριζε την προστασία του όρου OLDENBURGER με κεφαλαίους χαρακτήρες και θεωρούμενον εν απομονώσει. Εξάλλου, τονίζει ότι χρησιμοποιεί η ίδια το σήμα της «OLDENBURGER» σε συνδυασμό με τη γεωγραφική και περιγραφική ένδειξη «Oldenburger Butter» (ή «OLDENBURGER BUTTER»).
- 60 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, σύμφωνα με το άρθρο 38, παράγραφος 2, του κανονισμού, τον κανόνα 11, παράγραφος 2, του κανονισμού εφαρμογής και το σημείο 8.13 των οδηγιών εξετάσεως της 26ης Μαρτίου 1996 (*Journal officiel de l'Office* 1996, σ. 1347), το Γραφείο όφειλε να την καλέσει να προσκομίσει αυτή τη δήλωση.
- 61 Όσον αφορά τον υπό εξέταση λόγο ακυρώσεως, το Γραφείο δεν αντιλαμβάνεται ποια διάταξη παραβιάστηκε. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα δεν διευκρινίζει σαφώς αν επικαλείται προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως ή παράβαση του άρθρου 38, παράγραφος 2, του κανονισμού σε συνδυασμό με τον κανόνα 11 του κανονισμού εφαρμογής.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 62 Πρέπει να σημειωθεί ότι το άρθρο 38, παράγραφος 2, του κανονισμού προβλέπει ότι το Γραφείο μπορεί να ζητήσει δήλωση αν το σήμα περιέχει στοιχείο που στερείται διακριτικού χαρακτήρα.

- 63 Εν προκειμένω, η αίτηση καταχωρίσεως του επίδικου σήματος περιέχει ένα και μοναδικό στοιχείο.
- 64 Επομένως, αρκεί η διαπίστωση ότι, αφενός, οι διατάξεις σχετικά με τη δήλωση του άρθρου 38 του κανονισμού δεν συνεπάγονται ότι το Γραφείο οφείλει να ζητήσει την προσκόμηση της δηλώσεως και, αφετέρου, ότι μια τέτοια δήλωση δεν μπορεί να ζητηθεί παρά μόνον εφόσον υπάρχουν στοιχεία στα οποία μπορεί να στηριχθεί η παραίτηση. Δεδομένου, όμως, ότι το μοναδικό συστατικό στοιχείο του σήματος δεν μπορεί να προστατευθεί αυτό καθ' εαυτό, δεν υπάρχουν άλλα στοιχεία από τα οποία η προσφεύγουσα μπορούσε να παραιτηθεί.
- 65 Κατά συνέπεια, ο τρίτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.
- 66 Επομένως, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 67 Σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, επιβάλλεται να καταδικαστεί στα δικαστικά της έξοδα καθώς και στα δικαστικά έξοδα του Γραφείου σύμφωνα με το σχετικό αίτημά του.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.**
- 2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.**

Tiili

Mengozzi

Βηλαράς

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 15 Οκτωβρίου 2003.

Ο Γραμματέας

Η Πρόεδρος

H. Jung

V. Tiili